

**[Socialministeren]**

Når der efter 1. april 1990 kommer bidrag ind fra amtskommunerne til temaplanrunden, vil vi få et nøjere kendskab til, hvordan man i amtskommunerne lokalt og regionalt er i gang med at gribe tingene an. Det ser allerede nu ud til, at der er forskelle i amtskommunernes løsninger af opgaven. Hvor stor er målgruppen, i hvilke sektorer skal opgaverne placeres, og hvordan samarbejder man mellem sektorerne?

Endelig forventer sundhedsministeren i maj 1990 at afgive en redegørelse om de aktuelle problemer i psykiatrien, særlig inden for distriktspsykiatrien. Temaplanrunden, den tværsektorielle opfølgning og redegørelsen vil således i løbet af nogle måneder give os en meget bedre baggrund og meget bedre viden om de igangværende lokale og regionale overvejelser vedrørende psykiatri, distriktspsykiatri og socialt arbejde og hermed et langt bedre beslutningsgrundlag for den videre udvikling af indsatsen for mennesker med psykiske problemer.

På den baggrund finder regeringen, at man vil foregribe begivenhedernes gang ved at tage yderligere initiativer allerede nu, når vi i løbet af ganske få måneder vil have et kvalificeret beslutningsgrundlag. De problemer, der peges på i beslutningsforslaget, må så selvfølgelig indgå i de videre overvejelser.

Jeg skal altså henstille til det store mindretal, som står bag dette forslag, at man i denne sag ikke nu søger at få vedtaget en beslutning, som i den grad ser bort fra det planlægningsarbejde, man i øvrigt har i gang.

**Grete Schødt (S):**

Socialdemokratiet er medforslagsstiller til dette beslutningsforslag. Vi ved, at alt for mange mennesker med psykiske lidelser ikke får den rådgivning og behandling, der er nødvendig. Omkring 450.000 mennesker i Danmark er ramt af psykiske lidelser. Distriktspsykiatrien, der bygges op i disse år, retter sig til de ca. 50.000, som er egentlig psykisk syge. Disse mennesker bliver hjulpet. Men tilbage står altså ca. 400.000 personer, som ikke hører hjemme i noget behandlingssystem eller rådgivningssystem.

På baggrund af omlægning til distriktspsykiatri og andre ændringer i de psykiatriske behandlingstilbud er de psykiatriske hospitalers sengeafsnit skåret ned med to tredjedele inden for de senere år. Tanken er, at det er bedre for

det enkelte menneske at undgå hospitalsindlæggelse. Den tanke er rigtig, men alternativet er ikke bygget op i takt med den alt for hurtige udvikling i behovet. Der er voksende behov for behandling og rådgivning af mennesker med psykiske lidelser.

Gennem årene er det private initiativ på området vokset. Der findes organisationer og behandlingsgrupper, som er blomstret op og er klar til at tage sig af denne opgave. Det kan være udmærket, men problemet er, at det er for tilfældigt, og at pengene til denne opgave ofte skal komme fra en kommune, hvis man er villigt indstillet, eller fra det enkelte menneske, der selv må betale. Der er brug for behandling og rådgivning eller måske for den enkelte kommunes tilsagn om betaling, uden at der er tilstrækkelig kontrol med behandlingstilbudet og sikkerhed for, at det er seriøst.

Den personkreds, vi taler om, har behov for hjælp. Det er ofte mennesker, der psykisk er kørt ned i en periode. Årsagerne kan være mange; lad mig blot nævne f.eks. dødsfald i familien, arbejdsløshed eller arbejdspress, ægteskabsbrud, hustruvold osv. Der er mange, der har brug for gratis og anonymt at kunne henvende sig i et rådgivningscenter og få hjælp og støtte til at klare sig ud af krisen.

Derfor opfordrer vi regeringen til at fremsætte lovforslag om ændring af bistandsloven, der forpligter amtskommunen til at sørge for, at denne rådgivningsmulighed findes for alle helt ned til 15-årsalderen. Ligeledes skal der sikres mulighed for optagelse i et behandlingshjem eller i et bokollektiv.

Vi er naturligvis opmærksomme på opgavebyrden og de merudgifter, der er forbundet hermed. Vi vil under udvalgsarbejdet medvirke til – efter høring af Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen og andre berørte parter – at gøre løsning af denne opgave mulig for amtskommunerne. Dermed mener jeg også, at jeg har tilkendegivet over for socialministeren, at vi også er positive over for det, ministeren egentlig indledte med.

I Socialdemokratiet håber vi, at alle partierne vil modtage dette beslutningsforslag positivt, så vi kan imødekomme det store behov for rådgivning og behandling på dette område.

**Karen Højte Jensen (KF):**

Vi er i den konservative gruppe enige med